

Voto

Leuvens Studentenweekblad
Jaargang 14, '87-'88
Nr. 13, dd. 4 januari 1988
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Didier Wijnants
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38

Kijk goed: de tralies zitten aan de binnenkant.

(Foto Filip Dutoit)

Peda's tussen twee uitersten

Half-pension met kuisheidsgordel

En van de meestbesproken aspecten van het studentenleven, is het 'op kot zitten'. Een pak eerstejaarsstudenten - en niet alleen eerstejaarsstudenten - antwoorden op de vraag "waar zit je op kot?" met een beduidend gezichte dat ze niet 'op kot', maar 'op peda' zitten. Een aantal zijn nog explicieter: ze zitten 'op de Just'. En meteen tast elk toehoorder vol medelijden naar zijn zakdoek.

Het Justus Lipsius-kollege, tussen twee Dijle-armen en de Minderbroederstraat gekend, heeft een hardnekkige reputatie. Een maagdenburcht voor jongens, een kollektieve kuisheidsgordel. En wellicht heeft de Just die reputatie niet eens gestolen. Meer nog, de president en de subregenten van het kollege - ze noemen zichzelf de begeleidende staf - zijn best trots op het ietwat traditionele karakter van hun peda.

Het Justus Lipsius-kollege is duidelijk toegespit op eerste kanners. Van de honderdvijftig kamers wordt normaal gezien twee derde door eerste kanners ingenomen. Die kamers worden in volgorde van inschrijving toegewezen. De vijftig hogerejaars die jaarlijks willen blijven, laten zich dus gewoon in het rijtje plaatsen.

Sluittingsuur

Maar het kollege mikt duidelijk op eerstejaars, "en voor die eerstejaarsstudenten kan een sluitingsuur nuttig zijn", aldus de president van Justus Lipsius-kollege, professor Vermeersch. "Voor

ouderejaars is het zinloos, maar we doen het voor de eerste kanners". En voor de ouderparen die zoonlief niet zo best vertrouwen, en die hem via de Just langer uit het kafee weten te houden. Maar dat wordt er niet zo snel bijgezegd.

Wel heeft de staf van het kollege dit jaar ingezien dat een sluitingsuur om 23 uur 30 echt te vroeg is. Als je naar een filmvoorstelling om 22 uur wil gaan kijken, haal je het al niet meer. En daar is dan eindelijk iets op gevonden. Het is een moeilijke bevaling geweest, want zowel een nachtwaak als het bijmaken van honderdvijftig sleutels was duidelijk te duur. Tenslotte is een systeem met een beurtrol uitgedacht: het kollege gaat om half twaalf dicht, maar om 24 uur, om 00 uur 30 en om 1 uur komt een student de deur nog eens open maken. Als Felix in het meisjescentrum er de brui aan geeft, kunnen ze bij de Just nog eens om nieuwe ideeën.

Meisjes

Nog beruchter is de Just wellicht omwille van de behandeling van het andere geslacht. Als meisje mag je er de gangen niet op. Wil je één van de bewoners spreken, dan is daar de spreekkamer het geschikte oord voor. Nou ja, geschikt.

Merkwaardig is dat het beruchte 'verboden voor meisjes' nergens op papier staat. Bij het begin van het akademiejaar krijgen de bewoners wel een blad vol inlichtingen en een *ultrek-sel uit het reglement*, maar daarin wordt met geen woord over vrouwelijk bezoek gerept.

Nochtans wordt over dat weigeren van vrouwelijk bezoek binnen het kollege vaak genoeg gediskussieerd. "De

enige reden", aldus een lid van de staf, "is de wens om een hoop drukte te vermijden." En aangezien er geen andere dwingende redenen zijn, is het probleem ten allen tijde bespreekbaar. Maar je mag wijzigingen niet overhaasten. En het trouwens goed dat er een brede waaijer peda's is, van uiterst losjes tot enigzins traditioneel. Het argument dat er met een waterdichte jongenspeda en met een waterdichte meisjespeda niets meer kan gebeuren, daar lachen we eens mee, want dat heeft niets met de zaak te maken." Tot nader order wordt alle vrouwelijk bezoek op de gangen dus diskreet naar de spreekkamer verwezen. Alle? Nee, af en toe loopt er vrouwelijk bezoek voor de subregenten door de gangen. Telkens aanleiding voor enige wrange hilariteit.

Enquête

Het Justus Lipsius-kollege is de enige Leuvense peda die konsekwent half-pension aanbiedt. De prijs voor de kamer wordt naargelang het inkomen van de ouders berekend, maar opgetrokken met zowat 40.000 fr. per jaar, de prijs voor het ontbijt, het avondmaal en de mogelijkheid voor een vieruurtje. Het avondmaal komt van de Alma, maar is iets duurder, want het moet nog opgewarmd worden en er is personeel voor de vaat te doen.

Studentenvoorzieningen dacht dus op die avondmaaltijd in het Justus Lipsius-kollege te kunnen besparen. De staf van het kollege had het echter niet zo begrepen. Het avondmaal zou onmisbaar zijn voor de sfeer die over het kollege hing. De avondrefter is namelijk de ontmoetingsplaats bij uitstek.

En om naar de steun van de studentent

Betoging

Sinds het afbrokkelen van Armand Pien is het erg gesteld met het weer. Herfst in de zomer, herfst bij het vallen van de bladeren en herfst in de winter. Maar er komen Nieuwe Winden: een nieuwe lente, een nieuw geluid, een spetterende Betoging op donderdag 7 december. Tegen de verhoging van de Alma-prijzen, onder meer. Afspraak aan Alma 2 om 20.00 u.

Kalkoenen

De kerstvakantie heeft zo z'n eigenheidjes. Kalkoenen op tafel is lang niet het enige. Zo circuleren er rond die tijd ook steevast boodschappen van Rust en Vrede. Alle aktiviteit valt dan ook stil. Zo bijvoorbeeld betogingen. Vorig jaar was dat in Leuven althans zo. Maar dan heb je Mexico nog niet gezien. Pagina 3.

Civiel

Al dient het land ons niet, wij moeten wel het land dienen. Of toch een deel van een deel van ons: wie mannelijk is en de baard in de keel krijgt, mag een oproeping voor het vaderland verwachten. Wie daarenboven kiest voor een "alternatief voor de legerdienst" kan op pagina 7 lezen wat hem te doen en te laten staat.

Sedes

Als je wil weten wat de pot schaft, loop je best niet te vaak de Sedes binnen. Daar moet je namelijk een waslijst exotische dingetjes ontcijferen. Sedes is immers een tijdje geleden (zo bliksemsnel loopt onze berichtgeving nu eenmaal...) omgeveld in een "exotisch restaurant". Voor wie de weg erheen nog niet vond: een rondleiding op pagina 2.

Het kiesgedrag van kandidatuurstudenten

Hebben de studenten van de KU Leuven op 13 december 1987 gekozen? De vraag lijkt simpel maar het antwoord is dat helemaal niet. De professoren Jaak Billiet en Luk Huyse hebben, in samenwerking met onder meer professor Theo Van der Waeteren (Toegepaste Wetenschappen), in de week na de verkiezingen hieronder een enquête gehouden. De enquête werd gehouden in de fakulteiten Rechten, Sociale Wetenschappen en Toegepaste Wetenschappen (Burgerlijk Ingenieurs). Deze cijfers werden aangevuld met gegevens van de Economische Hogeschool Limburg (EHL) en de VUB. Telkens werden *kandidatuurstudenten* ondervraagd. Voor de meesten onder hen was het de allereerste keer dat ze naar de stembus gingen. In onderstaande tabel werden de resultaten samengebracht: de verdeling van de geldige stemmen voor de Kamer. We merken hierbij op dat de enquête zeker geen volledig beeld geeft van de KUL-kandidatuurstudenten omdat het onderzoek slechts enkele fakulteiten betreft. De cijfers voor Criminologie moesten bovendien met de nodige omzichtigheid geïnterpreteerd worden aangezien het hier slechts gaat om 45 ingevulde formulieren. Een uitgebreider verslag van deze enquête vind je op pagina 6. (DW/HW)

	Sociale Wtnsch	Rechten	Crimi-nologie	Burg. Ing.	Ekon. (EHL)	Knack 18-24 j.	13 dec. Vlaand.
Agalev	29,8	13,2	22,2	11,5	14,7	16,5	7,3
SP	13,9	9,1	17,9	3,6	10,0	24,6	24,2
VI Blok	1,7	2,8	8,9	2,0	3,2	-	3,0
VU	13,3	15,5	15,6	16,7	16,1	12,6	12,9
CVP	23,7	30,3	17,8	35,5	26,3	23,2	31,4
PPV	13,3	26,7	15,6	26,6	27,8	14,2	18,5
Ander	3,3	1,2	0,0	2,0	0,9	-	1,0
Aantal	(179)	(502)	(44)	(246)	(437)		

Tabel 1: Verdeling van de geldige stemmen voor de kamer per fakulteit.

in haar strijd voor het behoud van het avondmaal te polsen, organiseerde de staf een enquête. Met voor het kollege bemoedigende resultaten: zowat twee derde van de Just-bewoners waren van mening dat het avondmaal moest blijven, en riepen de staf op te blijven ijveren voor het behoud van dat avondmaal, en indien nodig het ontbijt en het vieruurtje maar op te offeren. Is het misschien omdat men in de Just volgens een beurtrol wordt uitgenodigd aan de tafel van de president?

Camillo Torres

Op het eind van de Brusselsestraat ligt mastodont Camillo Torres. Een peda voor een kleine vijfhonderd studenten, voor iets meer dan de helft jongens. Torres wordt vaak als de goedkopere peda bestempeld. Niets is minder waar. In Camillo Torres worden de huurprijzen van de pietepueterig kleine koten op precies dezelfde wijze berekend als in de andere peda's van Studentenvoorzieningen, in vijf inkomensschijven namelijk. Alleen het Pauskollege, het Heilige Geest-kollege en Leo XIII hebben een apart statuut.

Torres gaat meestal door voor een reuze-gezellige peda. Het is dan ook

treffend dat vele Torres-bewoners hun hele Leuvense carrière lang op dezelfde peda blijven. Alleen als ergens iemand afgestudeerd is, komt een kamer vrij. Op de meeste gangen zitten dus slechts een paar eerste kanners.

De sfeer in Camillo Torres heeft vooral met je eigen gang te maken. Er zijn wel een paar centrale voorzieningen - een bar, een strippib, een video-klub -, maar de voornaamste ontmoetingsplaats blijft de keuken op elke gang. Opschieten met je medebewoners kan soms een dwingend noodzaak zijn, want de isolatie van de koten is barslecht en een kabaalmaker kan de sfeer dus grondig verpesten.

Op de gangen van Camillo Torres wordt in ieder geval wel bezoek van het andere geslacht toegelaten. Meer nog, de bewoners van Torres gaan prat op het gerucht dat de vroegere rektor De Somer ooit zo hebben beweerd dat in Camillo Torres het sperma van de trappen stroomt. Zo'n vaart zal het wel niet lopen. Maar dat 'op peda zitten' per se zoveel beklagenswaardiger is dan 'op kot zitten', is in sommige peda's te betwijfelen.

Benoit Lannoo

In de Veto's van 26 februari en 30 april 1979 kreeg u reeds een hele brok informatie over enkele Leuvense studentenresidenties voorgeschoteld. In dit tweede luik van onze bijlage daaromtrent toetsen we het verkregen materiaal nog eens aan de werkelijkheid, teneinde geen verkeerd beeld te schepjen bij eventuele toekomstige bewoners. Over kooien en huisjes, aquariums en gevangenis. Ter plaatse rust, kameraad.

Pedagogie betekent 'leer van de opvoeding, opvoedkunde'. Zegt Van Dale. Er staat echter niet bij dat een bepaald soort zowel universitaire als privé-woongeheden - het meer gangbare woord 'peda' doet bij U waarschijnlijk een lichte branden - oorspronkelijk óók zo heette. Allicht vond Van Dale de konnectie te vanzelfsprekend; in verscheidene dergelijke residenties wordt er namelijk nogal driftig aan zieltsjesdroogkuis gedaan.

De ene pakt het natuurlijk anders aan dan de andere. In residentie Steenberg (Leopoldstraat) overvalt je de vage vrees dat je aan het binnendringen bent in een tempel van rust, studie en devotie. Als je er überhaupt al binnengerakt. Want wij werden de eerste keer afgewimpeld met het exkuus dat men geen tijd had, "De laatste week vóór Kerstmis, ziet u, en er komen al ouders met hun dochter kijken voor volgend jaar". En de tweede keer (door de direktie nota bene) dat ze niet kon antwoorden als de andere twee 'direktieleden' er niet bij waren, en dat we de vraagjes schriftelijk ter hand mochten stellen. "Want Opus Dei (stichter en beheerder van residentie Steenberg, nvdr) wordt in de pers zo vaak verkeerd afgeschilderd." Wij gingen dus onze informatie halen bij een studente die vorig jaar aldaar vertoefde. Maar dat voornoemde organisatie die 'foutieve' interpretatie van haar werkzaamheden zelf uitlokt door een niet bijster grote toeschietelijkheid, maakt niet echt de zaak uit. Het venjen zit hem in de *Societas Sacerdotialis Sanctae Crucis et Opus Dei* zelf. De heren en dames fanatiek, eigenlijk gewoon 'behoeders' van de Westerse wereld tegen het om zich heen grijpend moreel verval, gezien vanuit een gezond en fris katholicisme, vlijen zich naar onze smaak iets te veel aan de voeten van regimes zoals dat van ene generaal Franco een tijdje geleden in Spanje. Probleem is dat 'vrije keuze' en 'openheid' niet echt de sterkste punten van

De pedagogieën

Zieltjesdroogkuis in Leuven

Opus genoemd kunnen worden. Hoewel ze zelf schrijven dat de studentes komen "omwille van de sfeer van studie en vriendschap, en omwille van de mogelijkheden die hen aangeboden worden om zich in *alle* aspecten te vormen". Niet elke jongedame of liefhebber ouderpaar op zoek naar een kamer in een peda weet echter waarvoor de organisatie staat, of snapt de situatie door boekjes van ene Mgr. Escriva, stichter van de peda en Opus Dei-fanaat, in de wachtkamer. Velen tuinen daar dus gegarandeerd in, vooral ouders die het er wel huiselijk vinden, hun dochter het eerste jaar willen beschermen, en bovendien bij het bezoek te horen krijgen dat "hoofdzakelijk *welstellende, zéer* katoelieke ouders hun dochter hier huisvesten".

Ikoontje

Eens je er binnen bent, begint het lieve leven pas. Kamer niet op slot. Dan duikelen ze ofwel binnen om je te bekeren, ofwel om je te vertellen "dat je moet opletten met mannen, want die nemen iets van je af dat je nooit meer terugkrijgt..." Euh... Post, lektuur en TV-programma's: censureren. De kamerinrichting fixeren op ikoontje, kruisbeeld en schilderij, behalve het laatste, en dat dan nog slechts te veranderen op aanvraag. Plots hele series lampen in de ontvangtkamer moeten vervangen als daar iemand bezoek, en dan liefst mannelijk, heeft. De studentes toelaten 3 keer per jaar (let op het bijbels getal) tot 1 uur 's nachts weg te blijven, verder grenzen variërend van 11 uur tot 11.30. Een maatregel waarmee we het dan wel eens zijn: het verblijf van een studente op de tocht zetten omdat ze vuile moppen aan tafel vertelt. Aan tafel moet gebeden worden, of desnoods gezwegen. Bovendien staan de aldaar werkende dames - universitair gediplomeerden - geheel vrijwillig ten dienste van de Opus Dei-gemeenschap: ze houden de toiletten proper, koken het eten, ... Een dergelijke belangelooze opofferingsgezindheid zou nimmer door cynici zoals wij verguisd mogen worden.

Vandalen

Zo gaat het er echter niet overal aan toe. Bijvoorbeeld het pas gerestaureerde Van

Steenberg.

(Foto Filip Dutoit)

Dalekollege in de Naamestraat, ooit een tehuis voor 'behoefteige oude mensen', hanteert een veel lossere *woonfilosofie*. De opleiding in 5 livings, het beperken van het aantal bewoners tot 68, en Jos De Fleurquin, president van het kollege naast zijn professoraat in het kerkelijk recht, als sfeerschepper zorgen voor de huiselijkheid. De bewonersraad (samen-gesteld uit de 5 democratisch verkozen livingverantwoordelijken, de president en de direktie van het Van Dalekollege) en de immer aansprekbare president staan in voor het vrijwaren van de gedachte van inspraak en medebeheer.

siteit' gefinancierd worden? Uiteraard blijft de overheid tussenkomen, maar nu worden de fakulteiten als aparte eenheden beschouwd. Dat wil zeggen, de subsidies worden wel toegekend per universiteit, maar de fakulteit krijgt een vastgesteld percentage van de inkomsten die ze via kollegegeld en subsidies verwerft. Verder moet het mogelijk gemaakt worden dat de universiteit zelf de kollegegeld en vaststelt en geld gaat lenen. Die kollegegeld kunnen opgetrokken worden naarmate er meer studenten zijn. Allemaal in naam van de hoogstaande kwaliteit, de *excellente*.

Maar zelfs voor het NGC is een laag studentenaal niet automatisch zaligmakend voor kwaliteit. Er moet niet alleen gestudeerd, maar ook nog *gewerkt* worden. Meer bepaald met betrekking tot onderzoek en personeelsbeleid moet men zich gaan concentreren op resultaten en niet op inspanning. Wat de organisatie betreft, tenslotte, heeft het NGC zo zijn twijfels over de radendemokratie. Het zou niet slecht zijn ook de toekomstige werkgere en wetenschappelijke kollega's te raadplegen.

Dit alles doet vermoeden dat het NGC van de universiteit een - liefst niet te druk bezocht - bedrijf wil maken. De auteurs hebben dan ook niet nagelaten ingrijpen vanwege de overheid aan te bevelen om excessen op de verschillende gebieden te vermijden. Het lijkt er echter op dat alvast het NGC daar niet te hard op zal aandringen. In de inleiding is de geringe belangstelling van de overheid als een tekort gezien. Maar nergens in hun 'studie' zijn de auteurs daarop ingegaan.

Luc Janssens

NGC, *Naar een ondernemende universiteit*, Uitg. Veen, 1987.

sinekure, maar aan uitbreiding of soortgelijke projecten elders in Leuven wordt in het Van Dalekollege duidelijk óók niet gedacht. Voorlopig is het tussen de KUL-administratie en de Van Dalebewoners nog lekker gezellig 'onder ons'. De Fleurquin is bijvoorbeeld ook als president van het kollege 'gevraagd' door de akademische overheid. Van incest gesproken.

Pacis

In huizen als het Meisjescentrum in de Vital Decosterstraat en meer nog in het gemengde Camillo Torres in de Brus-selse gaat het er allemaal veel vrijblijvend aan toe. Er zijn regels, en huiselijk en gezellig is anders, maar je maakt er vriendinnetjes en vriendjes of niet, je slaapt er of niet, en je studeert er of niet. Je zit daar.

En dan de koninginnen in deze wereld. Zowel Regina Pacis als Regina Mundi hebben eenzelfde kijk op studentenhuizing. In Regina Pacis (Koningin van de Vrede) heerst er een vrede van jewelste. Men probeert in alle opzichten een klimaat te kweeken dat de studie-ijver optimaal bevordert. Zuster Ludovica, sinds '59 (!) de direktie van dit oord, wijst er nadrukkelijk op dat ze enkel meisjes ontvangt die in het gezelschap van hun ouders de peda komen bezichtigen. De studentes die hier op het zicht, worden geacht het reglement in eer en geweten na te leven, wel blijft er natuurlijk een zekere vrijheid. Je kan bijvoorbeeld op je eigen verantwoordelijkheid de sleutel van de buitendeur vragen. Alleen wordt je naam genoteerd, en slimmeriken die de sleutel laten bijmaken, stuiten op een nachtslot.

Jongedamesgegiechel mag dan nog net wel. Tot 22 uur. Daarna gaan de vriendinnetjes elk op hun eigen kamer slapen, oververmoeidheid kan immers de gezonde studiegeest deerlijk schaden. Mannelijk bezoek wordt beperkt tot de hall, of het ontvangtszaaltje, als het gesprek over studies gaat. Maar zuster Ludovica is nog zo kwaad niet. Ze vertelt over een studente aan wie ze na 4 jaar (!) Regina Pacis het zusterkamertje naast het hare gaf om in te slapen tijdens haar deeltijdse tandartsstage... En over ene dokter, woonachtig aan de overkant van de straat, die kwam klagen over het gedrag op straat van een van de meisjes samen met een jongen. Hij wou dat de ouders daarvan in kennis werden gesteld. Maar in Regina Pacis niets van de in andere peda's soms gebruikelijke kollaboratiezucht. Bovendien vond zuster Ludovica dat de dokter in kwestie overdreef, want de bewuste jongen was misdienaar in de naburige kerk, dus kon hij toch niet slecht zijn...

Luc De Boel
Claudia Van de Velde

Naar een ondernemende universiteit

Excellent

Nederlanders leuterden graag, dat is bekend. Het moet dus niemand verwonderen dat er een Nederlands GespreksCentrum (NGC) bestaat, opgericht in 1949. Doel: "bij de voornaamste in het Nederlandse volksleven aanwezige richtingen en groepen een beter inzicht in en een vollediger begrip voor de wederzijdse standpunten en opvattingen te bevorderen, opdat daardoor de eenheid en verscheidenheid, welke in het Nederlandse volksleven worden aangetroffen, beter beseft en juistter gewaardeerd worden". Leuterden dus, maar dat kan naast *leuk* en *gezellig* soms *best interessant* zijn. Nu heeft het NGC een publikatie gewijd aan de toekomst van de universiteit. Met zijn negenen hebben de auteurs het voor elkaar gekregen daar een goeie 40 bladzijden over vol te schrijven. Een prestatie, maar staat er ook wat in? Helaas wel.

Het begint al bij de lijst auteurs. Hoewel het niet expliciet vermeld staat, zou je uit de beginselverklaring toch mogen afleiden dat het NGC het pluralisme hoog in het vaandel voert. Uit de samenstelling van de auteurs blijkt dat helemaal niet; het zal velen verwonderen dat het Nederlands volksleven uitsluitend vertegenwoordigd wordt door professoren, doctors, ingenieurs en meer van dat volk. Als blijkt dat ook het bedrijfsleven sterk vertegenwoordigd is, weet de lezer waar hij zich aan kan verwachten: een neoliberaal programmaboekje.

Het werkje begint met kórt de gewijzigde voorwaarden te noemen waaraan de universiteit in de toekomst zal moeten beantwoorden: de snelle ontwikkeling van wetenschap en technologie, de concurrentie van andere onderwijsvormen, het dalend peil van docent en student, ... Als antwoord daarop moet

de universiteit bereid zijn 'keuzes te maken en risico's te nemen', kortom, zich ondernemend opstellen. En het NGC heeft zo zijn opvattingen daarover.

De ondernemende universiteit moet kwaliteit boven alles stellen. Dat schijnt niet anders te kunnen dan door het aantal studenten te beperken. Te grote aantallen werken immers middelmaat in de hand, klagen de auteurs (die tegelijk de concurrentie van andere onderwijs-takken als uitdaging beschouwen - begrijpe wie kan). In Nederland worden studenten zomaar aanvaard. In het buitenland is dat heel anders. Als vergelijkingsmateriaal worden de toelatingspercentages van Harvard, Oxford, Cambridge en minder bekende universiteiten geciteerd. Inderdaad een zéer relevante vergelijking.

Hoe moet die 'ondernemende univer-

**ACCO
KRAAKT DE PRIJZEN**

van 2 december

tot 29 januari

Enquête onder kandidatuurstudenten

Een pluriform kiesgedrag

Twee jaar geleden werd in de fakulteiten Rechten en Politieke Wetenschappen reeds een enquête gehouden om te peilen naar het kiesgedrag van de eerstejaarsstudenten. Dit initiatief van professor Billiet en professor Huyse werd naar aanleiding van de verkiezingen van 13 december 1987 herhaald én uitgebreid naar onder andere de fakulteit Toegepaste Wetenschappen toe. Veto publiceert in twee afleveringen de belangrijkste resultaten.

Aan de KU Leuven werden in totaal 992 studenten ondervraagd; 182 eerste-kannern uit de fakulteit Sociale Wetenschappen, 510 uit de fakulteit Rechten en 255 tweede-kannern uit Toegepaste Wetenschappen. Verder nog een kleine groep van 45 eerste-kannern Criminologie en 437 eerstejaarsstudenten van de Economische Hogeschool Limburg. In tabel 1 is de verdeling van de geldige stemmen per studierichting aangegeven. Opvallend is de veelkleurigheid: van geen enkele partij kan gezegd worden, dat ze er werkelijk boven uit stijgt. In de meeste onderzochte studierichtingen zijn er zelfs vijf partijen die boven de 10%-grens komen, wat wijst op een grote politieke pluriformiteit. Belangrijk is ook dat het aantal blanco-stemmen bijzonder klein is: gemiddeld slechts 1,5%. Hoewel deze jonge kiezers wellicht nog geen vaste politieke voorkeur hebben, toch stemmen zij niet blanko. Ook de extremen doen het niet.

Zoals men kon verwachten zijn de studierichtingen ten opzichte van me-

kaar wel politiek geprofileerd. Een opvallende uitschieter is bijvoorbeeld het hoge stemmenaantal van Agalev in Sociale Wetenschappen. Agalev is hier zelfs overduidelijk de sterkste partij met 29,8% van de stemmen. In de Rechten is er een relatief grote PVV-aanhang, hoewel de CVP hier toch de grootste partij is met bijna even veel procent als nationaal (30,3% tegen 31,4%). Bij Criminologie is de pluriformiteit wel erg groot; hier haalt zelfs het Vlaams Blok 8,9% van de stemmen. Deze cijfers moeten wel met de nodige omzichtigheid bekeken worden want ze zijn gebaseerd op slechts 44 geldige formulieren. Voor het verbijsterende resultaat van het Vlaams Blok waren er dus slechts 4 stemmen nodig...

De resultaten bij de Ingenieurs zijn merkwaardig: afgezien van de nagenoeg onbestaande SP (deze partij blijft trouwens overal duidelijk onder haar cijfer van 24,2% in Vlaanderen) scoren alle grotere partijen relatief goed. Vooral de CVP schiet er als onbetwiste eerste uit

met 35,3%. Ingenieursstudenten komen blijkens tabel 2 overigens opvallend veel uit het katholiek onderwijs en ook het kerkbezoek ligt er zeer hoog.

Aan de Economische Hogeschool Limburg is de PVV de grootste partij met 27,8%.

Ter vergelijking is naast het resultaat van de verkiezingen van 13 december ook de peiling van Knack onder jongeren tussen 18 en 24 jaar opgenomen.

Split Ticket

Een vergelijking met twee jaar geleden was slechts mogelijk voor de fakulteiten Rechten en Sociale Wetenschappen. Uit tabel 3 blijkt vooral de spectaculaire achteruitgang van de CVP in beide fakulteiten. In Sociale Wetenschappen wordt de CVP zoals gezegd door Agalev voorbij gestoken en in de Rechten zakt de partij van 42,3% naar 30,3% (Tabel 3c geeft ook de evolutie inzake het kerkbezoek, die parallel loopt). In beide fakulteiten verkleint de afstand tussen de partijen.

Een interessant fenomeen, dat helaas nog te weinig onderzocht is, is het zogenaamde "Split Ticket Voting": op verschillende lijsten stemmen voor respectievelijk Kamer, Senaat en Provincie. Split Ticket Voting is geen uitzondering: 33% van de ondervraagden kozen zo. Tabel 4 toont voor elke partij het percentage kiezers per studierichting die op tenminste één stembiljet voor die partij kozen. In dit verband is het vooral belangrijk na te gaan welke patronen er bestaan, welke partijen in combinatie voorkomen met welke andere partijen. Die gegevens zijn momenteel nog niet beschikbaar, maar van zodra we ze hebben komen we hierop terug.

Didier Wijnants
Herwig Willaert

Om af te kicken

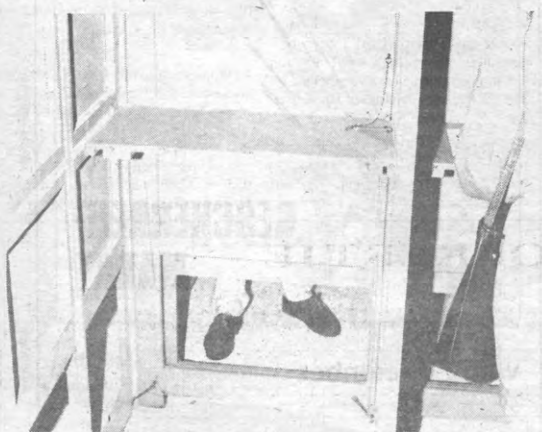

	Sociale Wtnsch	Crimi- Rechten	Burg. nologie	Ing.	Ekon. (EHL)	Knack 18-24 j.	13 dec. Vlaand.
Agalev	29,8	13,2	22,2	11,5	14,7	16,5	7,3
SP	13,9	9,1	17,9	3,6	10,0	24,6	24,2
VI Blok	1,7	2,8	8,9	2,0	3,2	-	3,0
VU	13,3	15,5	15,6	16,7	16,1	12,6	12,9
CVP	23,7	30,3	17,8	35,5	26,3	23,2	31,4
PVV	13,3	26,7	15,6	26,6	27,8	14,2	18,5
Ander	3,3	1,2	0,0	2,0	0,9	-	1,0
Aantal	(179)	(502)	(44)	(246)	(437)		

Tabel 1: Verdeling van de geldige stemmen voor de kamer per fakulteit.

Kenmerk	Sociale Wtnsch	Crimi- Rechten	Burg. nologie	Ing.	Ekon. (EHL)
% vrouwen	54,9	56,0	55,6	17,6	42,1
% uit katholiek onderwijs	85,7	88,4	80,0	92,9	84,0
% lid van jeugdbeweging	25,7	20,1	25,0	11,1	16,7
% wekelijks naar kerk	23,3	26,4	20,0	39,2	30,9
% niet naar kerk	35,6	28,9	48,9	25,5	30,4
Aantal	(182)	(510)	(45)	(255)	(451)

Tabel 2: enkele kenmerken van de onderzoeksgroepen

De meeste mensen vegen natuurlijk hun voeten aan de verkiezingen. Wie met zijn neus in bijgaande tabellen gaat wroeten, kan nagaan voor welke studenten dat ook geldt. (Foto Hendrik Delagrangé)

Soc. Wetensch.	1985	1987	Rechten	1985	1987
Agalev	28,6	29,8	Agalev	11,6	13,2
SP	13,3	13,9	SP	6,6	9,1
Vlaams Blok	1,0	1,7	Vlaams Blok	1,4	2,8
VU	10,1	13,3	VU	13,9	15,5
CVP	30,7	23,7	CVP	41,3	30,3
PVV	10,1	13,3	PVV	24,5	26,7
Ander	6,5	3,3	Andere	0,7	1,2
	(199)	(179)			(502)
% wekelijks kerk	28,0	23,3	% wekelijks kerk	37,0	26,4
% niet naar kerk	29,0	35,6	% niet naar kerk	23,0	28,9

Tabel 3a: vergelijking met 2 jaar geleden voor Sociale Wetenschappen

Tabel 3b: vergelijking met 2 jaar geleden voor Rechten

	wekelijks	regelmatig	af en toe	niet
Agalev	13,7	13,6	14,5	20,3
SP	4,0	9,8	8,8	14,5
Vlaams Blok	1,7	1,8	2,9	4,0
VU	17,3	16,6	15,4	13,9
CVP	41,9	36,1	27,5	14,2
PVV	19,2	20,7	29,9	27,6
Ander	1,2	0,0	0,5	3,1
	(418)	(166)	(406)	(419)

Tabel 3c: stemgedrag volgens kerkelijkheid

Split Ticket Voting	Sociale Wetensch.	Rechten	Crimi- nologie	Burgerlijk Ingenieur	Ekonomie (EHL)
Agalev	40,7	17,6	31,1	16,1	19,1
SP	17,0	12,0	22,2	6,1	16,0
Vlaams Blok	2,2	5,5	13,3	3,1	3,8
VU	18,7	23,1	24,4	20,0	24,8
CVP	31,3	38,4	28,9	48,6	36,6
PVV	18,7	33,7	17,8	32,6	35,2
Ander	3,9	2,0	0,0	2,0	2,2

Tabel 4: Percentage studenten die op minstens 1 van de drie stembiljetten (Kamer, Senaat, Provincie) voor de respectieve partijen kozen

ELKE OCHTEND "DE MORGEN" OP TIJD IN DE BUS

EEN PIENTER STUDENT HONGERT VOOR 1 ABONNEMENT !

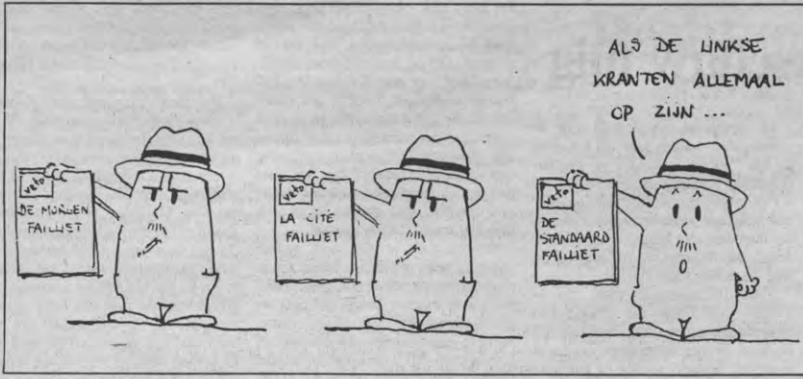
Een lege maag én een ongebreidelde leeshonger. Zo stellen we hem/haar voor, de student-lezer van De Morgen. En daar willen we wat aan doen. Wij bieden u een **studenten-abonnement** voor 1.950 frank, wat - in vergelijking met de 'normale' burger - een besparing betekent van 1125 frank. Bovendien kunt u het bedrag(je) in zes keer afbetalen, een pijnloze bevalling. U ontvangt De Morgen weliswaar niet in de weekends, noch in de vakantieperiodes. (Wij zijn wel gul, maar niet gek)

Stuur deze bon terug naar:
De Morgen
Moutstraat 84
9000-Gent

STUDENTENABONNEMENT	
Tot het einde van het academiejaar ontvang ik De Morgen. Tijdens de weekends, de kerst-, paas- en zomervakantie red ik me wel.	
☐	Ik betaal 1.950,- fr. met bijgevoegde cheque op naam van 'De Nieuwe Morgen' nv na ontvangst van de betaalstrook
☐	Ik betaal 6 x 325,- fr. na ontvangst van formulier domiciliëring
naam:	
adres/kot:	
thuis:	
studierichting/jaar:	
studentenkaart nr.:	
datum:	handtekening:

Weekbladen troef Nieuws is "business" en wordt als dusdanig behandeld

Het wordt stilaan een traditie dat na het vallen van de bladeren ook één of ander dagblad wordt uitgetekend, zij het dan wel financieel. De toenmalige socialistische krant De Morgen opende met deze 'primeur' op donderdag 30 oktober '86. Ongeveer een jaar later kreeg de kristelijk-linkse krant La Cité van hetzelfde laken een broek. In beide gevallen werd door sommigen de omschakeling van dag naar weekblad voorgesteld als zijnde hét redmiddel bij uitstek om de financiële put te dichten. Maar hoe valt deze keuze te verklaren? Het antwoord moet worden gezocht in de snelle ontwikkelingen binnen het audio-visuele medialand.

In een labirint is er altijd een draad van Ariadne om aan het kluwen te ontsnappen. Inzake het faillet van de geschreven pers lijkt Neil Postmans aforisme "Het medium bevat eigen nieuws" deze spreekwoordelijke draad te zijn. Ter illustratie van deze stelling verhaalt Postman in zijn bestseller 'Amusing ourselves to death' (1985) volgend grappig voorbeeld. "Neem de primitieve communicatietechniek van rooksignalen", schrijft de auteur, "Hoewel ik niet precies weet wat voor soort boodschappen de Amerikaanse Indianen met rooksignalen overbrachten, kunnen we veilig aannemen dat er geen filosofische debatten mee gevoerd werden. Rookwolkjes zijn als tekens niet complex genoeg om gedachten over het wezen van het bestaan tot uitdrukking te brengen, en zelfs als dat wel had gekund, dan zou een Cherokee-filosof al lang voor hij aan zijn tweede axioma toekwam door zijn voorraad hout of dekens heen zijn. Met rook kun je niet filosoferen." Dit alles om aan te tonen dat ieder medium een bepaald soort nieuwsinhoud aantrekt, en omgekeerd, dat bepaalde informatie beter tot uitdrukking komt in bepaalde mediavormen. Zoals buikspieren en dans het niet doen op radio, zo kan je op de televisie geen politieke filosofie bedrijven.

Mozaïek

Welnu, net zoals bij de andere media bezitten ook radio en televisie een aantal kenmerken die eigen zijn aan het medium. In zijn boek 'Is Television Shortening Our Attention Span?' (1983) geeft Robert McNeil, één van de presentatoren van het veelbekende 'McNeil-Lehrer Newshour', de volgende typering van het Amerikaanse televisienieuws: "Het gaat erom alles zo kort mogelijk te houden. Afwisseling, steeds nieuwe onderwerpen, vaart en actie moeten voorkomen dat de mensen zich gaan vervelen. Er wordt niet van u verwacht dat u aan enige opvatting, aan enig personage of enige kwestie meer dan een paar seconden aandacht besteedt." En hij gaat verder: "Het nieuws moet in hapklare brokken worden opgediend, het mag niet te ingewikkeld zijn, nuancering kan worden gemist, de boodschap moet eenvoudig en eënduidig zijn, beelden zijn een substituum voor denken en verbale precisie is uit de tijd."

Kortom, juist door de 'vormgeving' lenen de audio-visuele media er zich uitstekend toe om te informeren over de actualiteit van de dag. Deze actualiteit dient zich immers aan als een mozaïek van losstaande feiten, gefragmenteerde

gebeurtenissen, met een grote herkenbaarheid van nieuws-items. De vele 'jaaroverzichten' die tijdens de voorbije week onze kijkkast teisterden, hebben dit laatste overvloedig aangetoond. Komt daar nog bij dat radio en televisie van 's morgens vroeg tot 's avonds laat nieuwsberichten de wereld insturen. En indien nodig worden zelfs extra-nieuwsberichten ingelast. Een krant daarentegen verschijnt slechts éénmaal per dag en brengt het nieuws van gisteren.

New Journalism

In de zestiger jaren begon het besef te groeien dat de geschreven pers *supplementaire journalistiek* diende te brengen. Het samenbrengen en aanreiken van informatie volstonden niet meer. Als het op snelheid aankwam, was de televisie en vooral de radio de geschreven pers lengten voor. Het *dagblad of tijdschrift* moest dus noodgedwongen met iets nieuws uitpakken. Dit werd dan de zogenaamde 'new journalism', een Amerikaanse uitvinding die paste in een antropocentrische tendens - noem het desnoods ik-tijdperk - waarbij de fenomenen werden beschreven vanuit de eigen ervaringen van de journalist.

Voor de Amerikaanse journalist Gay Talese, samen met Hunter Thompson en Tom Wolfe een 'paus' van het 'new journalism', was het engagement de voornaamste bron van journalistiek. Het ging hem niet zozeer om de informatie op zich, maar wél om een goede 'story' waarin alles werd teruggebracht op maat van Jan Modaal. Zijn reportages - de Vietnamese oorlog was een goede leerschool - leden dan ook fel op romans. Voor informatie werd dus een roman geschreven, vol van emoties. Actie, waarneming, dialoog en afwijkend standpunt, het waren allemaal elementen die aansloten bij de cultuur van de 'swinging sixties'.

Door de snelle ontwikkelingen binnen het audio-visuele medialandschap werd de geschreven pers gedwongen zich steeds meer bezig te houden met de achtergrondinformatie van het nieuws. Inderdaad, tot op heden zijn de kranten diversijdig gebleven en willen ze zich in diverse nieuwe en oude rubrieken specialiseren: De Morgen breidde haar Focus-formule uit. De Standaard pakt dagelijks uit met haar rubriek 'Economie en Financiën', Het Volk bevat dagelijks een 'Extra-katern', noem maar op. Het 'bete' nieuws van de naald wordt zeker niet verwaarloosd, men brengt het enkel maar meer compact en in een weekblad-achtige stijl.

ALS DE LINKSE
KRANTEN ALLEMAAL
OP ZIJN ...

AGENDA

Samenstelling: Jan Van der Linden

Dinsdag 5 januari

- 12.00 u VIDEO Opening tentoonstelling: Studien für eine Geschichte einer Hysterie, een installatie van Frank Vranckx, in Vlamingenstr. 83, ink. gratis, org. Stuc.
- 20.30 u TEATER De pleisterplaats door Jozef Van Den Berg, met live muziek van Marie-Claire Stambac, in Stadsschouwburg, org. De Dolage.

Woensdag 6 januari

- 20.30 u TEATER De pleisterplaats door Jozef Van Den Berg, in Stadsschouwburg, org. De Dolage.
- 20.30 u AKTIE Briefschijfvond van de lokale groep van Amnesty International, in UP, Jan Stasstr. 2, org. AL.

Donderdag 7 januari

- 20.00 u LEZING Het beleid van de Vlaamse regering t.o.v. het Verre Oosten, door Paul Deprez (Gemeenschapsminister Externe Betrekkingen), in MSI 00.28, ink. gratis, org. Eoos.
- 20.30 u TEATER De pleisterplaats door Jozef Van Den Berg, in Stadsschouwburg, org. De Dolage.
- 20.30 u FILM Het lot van mevrouw Yuki (Mizoguchi, 1950), in aud. Vesalius, ink. 60/80, org. DAF.
- 20.30 u OPTREDEN Salchica, een salsaband, en vernissage van de tentoonstelling van B. Spotbeen, in De Spuyne, aan het sportkot, ink. gratis, org. Spuyne.

Vrijdag 8 januari

- 20.00 u KONCERT Groot harmonie-orkest der gidsen o.l.v. N. Nozy, met werken van o.a. Moussorgsky, Ravel, in Stadsschouwburg, org. Cultureel Centrum.

Zaterdag 9 januari

- 14.00 u KONCERT door leraars van stedelijk conservatorium, in aud. Minneport, org. VCL.
- 15.00 u OPERETTE Het land van de glimlach (F. Lehár), door De Nete, in Stadsschouwburg, org. CC, ook te zien om 20.00 u.
- 22.00 u WEEKENDFILM Les dames du bois de Boulogne (Bresson, 1945), in 't Stuc, ink. 60/80, org. Stuc.

Zondag 10 januari

- 11.00 u KONCERT Hedendaagse muziek te Leuven, door leraars van stedelijk conservatorium, in aud. Minneport, org. CC.
- 20.00 u OPTREDEN Het Zwarte Goud met o.a. Wannes van de Velde, Dirk Van Esbroeck, Juan Masondo, Pat Kilbride, in De Borre (Bierbeek), ink. 150/200, org. Dorpskrant.

Maandag 11 januari

- 20.00 u MUSICAL Jeans, in Stadsschouwburg, org. CC.
- 20.30 u TEATER Met vuur spelen door Theater theater, harteloze vrouwen terrorizeren onschuldige mannen, in 't Stuc, ink. 150/200, org. Stuc.

TENTOONSTELLINGEN

- Frank Vranckx: Studien für eine Geschichte einer Hysterie, video, van 5 tot en met 8 januari, van 12.00 tot 19.00 u, in Vlamingenstraat 83, ink. gratis, org. Stuc.
- Bart Spotbeen: fotografisch werk en pentekeningen, van 7 tot en met 31 januari, in De Spuyne, aan het Sportkot, ink. gratis.

BETOING

Donderdag 7 januari
Alma 2 - 20.00 u.

Januari '88. We hebben dus reeds anderhalf jaar leren leven met het Sint-Annplan. De gevolgen laten zich echter van dag tot dag meer voelen. Een grabbel uit de kado's van onze regering zaliger:

Inschrijvingsgeld: 13.000 fr.

Geen geld meer voor investeringen in de sociale sector

Alma verhoogt haar maaltijdprezen

Aggregatie op de helling: er worden geen gelden meer voor vastgelegd

Onder druk van Dr. Wymen worden de Medische Diensten afgebouwd.

De huurprijzen in Leuven stijgen sneller dan elders in België

Om hiertegen een stevig protest te laten horen, organiseert Sociale Raad een betoing. Donderdag 7 januari om 20.00 u aan Alma II. Zie dat je er bij bent.

11.11.11

De aktieweek van de 11.11.11-studenten was ook dit jaar weer een succes. Er werd zomaar eventjes 450.000 binnegehaald met de verkoop van 4000 plantjes, 1150 stickers, 440 wenskaarten, en via stortingen (25.000 van rechten, 5000 van landbouwkring, en een 80.000 van profen en assistenten). De boerenkotters deden het dit jaar trouwers over het algemeen erg goed: een student daar gaf gemiddeld zo'n 49 frank voor het goede doel. Ook de godsdienstwetenschappers hadden een hoge opbrengst. Nou ja, hoog, 33 frank per persoon is natuurlijk niet echt veel. Maar omdat

men van een gemiddeld Leuvens student slechts 20 frank krijgt, zijn de 11.11.11-jongens daar al best tevreden mee.

Verder wou men dit jaar nog de nadruk leggen op het verstrekken van informatie: ongeveer 3000 mensen zagen de NCOs-diamontage in de les. Ontgoocheld was men over de minder vlotte informatiedoorstroming in kringbladen en in Veto. Ze werken daar niet genoeg waarschijnlijk.

ABONNEERT U?

Veto zoekt abonnees

Herwig Willaert